

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2CoE/5/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614206576
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Mojš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6614206576.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Mojša a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Ivica Hanuskovej v exekučnej veci oprávneného: F. Q. T., s. r. o., so sídlom XXX XX P., Y. 5, S.: XX XXX XXX, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom 851 02 Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843 proti povinnej: D. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX K., R. H. XXXX/XX, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD. so sídlom Exekútorského úradu 821 08 Bratislava, Záhradnícka 60, pod sp. zn. EX 19167/14, o vymoženie pohľadávky vo výške 2.086,17 € s prísl., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 7Er/353/2014-61 zo dňa 25. 05. 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pod sp. zn. EX 19167/14.
2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že exekučné konanie je vedené na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie so sídlom v Bratislave sp. zn. II/2011-6000 zo dňa 26. 10. 2012, ktorý rozhodcovský súd vydal na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, uzavretej medzi právnym predchodcom oprávneného a povinnou dňa 15. 08. 2005, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky.
3. Okresný súd poukázal na bod 18.1 uvedených obchodných podmienok kde je ustanovené, že všetky spory medzi zmluvnými stranami, ktoré vzniknú z bankových obchodov medzi stranami alebo z iných zmlúv upravujúcich konkrétne bankové produkty, uzatvorených medzi účastníkmi, vrátane sporov o ich platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom Asociácie bánk, zriadeným Asociáciou bánk so sídlom v Bratislave, Tallerova 1, IČO: 30 813 182.
4. Z povahy zmluvných strán, predmetu podnikateľskej činnosti veriteľa a v konečnom dôsledku aj z obsahu úverovej zmluvy mal okresný súd za to, že ide o zmluvu spotrebiteľskú, a teda o vzťah medzi spotrebiteľom na jednej strane a dodávateľom na strane druhej v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.
5. Poukázal tiež na Smernicu Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, podľa ktorej nekalé podmienky upravené v čl. 6 bod 1a čl. 3 bod 1 sú tie, ktoré neboli individuálne dohodnuté, ak napriek požiadavke dôvery spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa, medzi ktoré podľa Prílohy k nej, bod 1 písm. q) patrí aj podmienka, zmyslom alebo účinkom ktorej je neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne v

rozhodcovskom konaní, ako aj na judikatúru Európskeho súdneho dvora, podľa ktorej vnútroštátny súd je povinný posudzovať nekalú povahu zmluvnej podmienky ex offa, a tým vyrovnávať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom (rozsudok z 27. júna 2000, Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C 244/98). Ochrana, ktorú smernica priznáva spotrebiteľom sa tak vzťahuje aj na prípady, v ktorých sa spotrebiteľ, ktorý s predajcom alebo dodávateľom uzavrel zmluvu obsahujúcu nekalú podmienku zdrží namietania nekalej povahy tejto podmienky z dôvodu, že buď o svojich právach nevie alebo preto, že je odradený od ich uplatňovania z dôvodov nákladov, ktoré by malo za následok súdne konanie (rozsudok Cofidis, C-473/00).

6. Okresný súd konštatoval, že rozhodcovská doložka v zmluve o úvere nie je dojednaná individuálne, čo zjavne vyplýva z jej zaradenia do všeobecných podmienok poskytnutia úveru ako súčasť formulárovej zmluvy o úvere. Spôsob, akým bola rozhodcovská doložka koncipovaná formálne napĺňa podmienku uvedenú v písmene q) bode 1 Prílohy k Smernici v tom význame, že rozhodcovské konanie nebolo dohodnuté ako výlučný prostriedok riešenia sporov zo zmluvy. Vychádzajúc z povahy samotnej zmluvy o úvere je však zrejmé, že subjektom, ktorý bude mať v konečnom dôsledku právo voľby medzi rozhodcovským a civilným súdom bude takmer vždy veriteľ, nakoľko miera jeho práv voči druhej zmluvnej strane v súvislosti s mierou povinností dlžníka zabezpečuje takmer úplnú dominanciu v tomto zmluvnom vzťahu a minimalizuje dôvody na podanie žaloby zo strany dlžníka. Vychádzajúc z vyššie uvedeného mal súd za zrejmé, že oprávnený od počiatku sledoval takýmto koncipovaním rozhodcovskej doložky to, aby v prípade vzniku sporov zo zmluvy boli tieto vždy riešené na súde, ktorý sa nachádza v mieste jeho sídla, a to za účelom minimalizácie nákladov oprávneného a reálneho sťaženia uplatnenia práv spotrebiteľa. Takto koncipovanou rozhodcovskou doložkou, napriek jej formálnemu zneniu, reálne dochádza k narušeniu smernicou sledovanej rovnováhy medzi zmluvnými stranami, a to v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa v takejto situácii, a to vzhľadom na značnú vzdialenosť miesta konania ako aj vzhľadom na svoje majetkové a zárobkové pomery nemá možnosť relevantne proti návrhu brániť, resp. zúčastniť sa konania. V konečnom dôsledku k takémuto závažnému narušeniu rovnováhy v rozpore s úmyslom vyjadreným v smernici dochádza už aj samotnou skutočnosťou, že spotrebiteľovi zo zákona nie je daná možnosť v prípade podania žaloby voči nemu na rozhodcovskom súde domáhať sa možnosti uskutočniť konanie na súde v mieste jeho bydliska tak, ako je to v priznané v občianskom súdnom konaní. Spotrebiteľ sa podpisom zmluvy, obsahom ktorej je takáto rozhodcovská doložka reálne vopred vzdáva práva na účinnú procesnú obranu, či už z nevedomosti alebo nemožnosti vplývať na obsah zmluvy, čo je v demokratickom zriadení a v podmienkach právneho štátu neprijateľným javom.

7. Na základe vyššie uvedených skutočností mal exekučný súd za to, že právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie v predmetnej veci je založená na absolútne neplatnom právnom úkone, a po preskúmaní exekučného titulu dospel k záveru, že je vyjadrený v rozpore so zákonom, a preto návrh na vykonanie exekúcie v zmysle § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok) zamietol.

8. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odvolaní uviedol, že súd prvého stupňa v prejednávanej veci prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti, ktorú mu zveril Exekučný poriadok. Exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť exekučného titulu. Skúma iba materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu. Zo žiadneho ustanovenia právneho prepisu nevyplýva, že exekučný súd môže skúmať platnosť rozhodcovskej zmluvy. Právoplatný rozhodcovský rozsudok má tie isté vlastnosti ako právoplatný rozsudok všeobecného súdu, z čoho vyplýva, že je prekážkou pre opätovné prejednanie veci, je právne záväzný a po uplynutí lehoty na plnenie aj vykonateľný, teda je spôsobilý byť podkladom pre výkon exekúcie.

9. Oprávnený poukázal na nesprávny preklad rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-40/80, ASTURCOM, ktoré ukladá exekučnému súdu povinnosť preskúmať platnosť rozhodcovskej doložky. Správny preklad je však taký, že exekučný súd má vtedy povinnosť posúdiť resp. vyhodnotiť, či je rozhodcovská doložka nekalá (alebo či nie je nekalá), ak má pre takéto posúdenie skutkové okolnosti k dispozícii. Exekučný súd nie je v zmysle rozhodnutia ASTURCOM povinný vykonať cieleňú procesnú aktivitu smerujúcu k zisťovaniu a preskúmvaniu okolností prípadu.

10. Slovenský exekučný súd by bol podľa rozsudku ASTURCOM povinný vyhodnotiť rozhodcovskú doložku ex offa ako nekalú podmienku, ak by slovenské procesné právo umožňovalo exekučnému súdu,

aby vyhodnotil rozhodcovskú doložku v rámci exekučného konania ako neplatnú, a to z hmotnoprávneho dôvodu vyjadreného v slovenskom hmotnom práve. V slovenskom právnom poriadku je príslušný na posúdenie platnosti rozhodcovskej zmluvy súd, ktorý rozhoduje o žalobe účastníka rozhodcovského konania proti rozhodcovskému rozsudku, pričom ak tento súd vysloví neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, je povinný vecne rozhodnúť o žalovanom nároku.

11. Neprijateľnosť rozhodcovskej doložky nie je možná ani s odvolaním sa na ustanovenia Smernice rady 93/13/EHS v kontexte úvah vyplývajúcich z prílohy 1 písm. q) Smernice, ktorá hodnotí, čo je možné považovať za neprijateľnú podmienku. Interpretácia súdov vychádza z nesprávneho prekladu, nakoľko slovenský preklad by mal znieť: nekalou podmienkou je zbavenie spotrebiteľa práva alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory výlučne arbitrážou, na ktorú sa nevzťahujú ustanovenia právnych predpisov. V tomto kontexte potom nemožno dojednanie rozhodcovskej doložky hodnotiť ako nekalú podmienku, nakoľko rozhodcovské konanie je súčasťou legislatívne upraveného procesu aj súčasťou civilného práva.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené nemožno zo slovenského a ani z európskeho práva za súčasného právneho stavu vyvodzovať záver, podľa ktorého by exekučný súd mal povinnosť preskúmať exekučný titul a nahradiť tak pasivitu spotrebiteľa, ktorý síce vedel o svojich právach, no neuplatnil si ich.

13. Na záver poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3M Cdo/11/2010 zo dňa 26.09.2011, z ktorého vyplýva názor, že pokiaľ ide o spotrebiteľské zmluvy, je preskúmanie správnosti rozhodcovského rozsudku exekučným súdom možné len pokiaľ ide o dôvod uvedený v § 45 ods. 1 písm. c) ZoRK. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že rozpor s dobrými mravmi je viazaný na plnenie a nie iba na to, či samotná spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľnú podmienku, pretože nie každá skutočnosť hodnotená ako neprijateľná podmienka, spôsobuje aj rozpor plnenia s dobrými mravmi. Rozhodujúcim bude len, či plnenie, ktoré má byť vykonané odporuje alebo neodporuje dobrým mravom, lebo len tento zákonný dôvod umožňuje zastaviť exekučné konanie.

14. Rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo vydané vyšším súdnym úradníkom v čase účinnosti OSP. Z dôvodu, že zákonný sudca do 30. 06. 2016 nerozhodol podľa § 374 ods. 4 prvá a druhá veta OSP o odvolaní podanom za účinnosti OSP, rozhodne o odvolaní odvolací súd v režime zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Odvolací súd poznamenáva, že nová právna úprava síce vychádza z princípu okamžitej aplikability procesnoprávnych noriem (§ 470 ods. 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok podaných odvolaní (§ 470 ods. 2 CSP). Preto ustanovenia novej právnej úpravy o odvolaní a o odvolacom konaní sa v prípade týchto odvolaní nemôžu uplatniť v plnom rozsahu hneď od 01. 07. 2016, inak by došlo k porušeniu právnej istoty a legitímnych očakávaní strán.

15. S účinnosťou od 01. 07. 2016 začal platiť nový procesný predpis - CSP, ktorý sa v zmysle prechodných a záverečných ustanovení, ako aj v zmysle § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, použije aj v právoplatne neskončených exekučných konaniach.

16. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom v čase vydania tohto rozhodnutia; ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

17. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku; ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia CSP.

18. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací a príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP včas podané odvolanie prejednal, rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmal v medziach daných ust. § 379 a 380 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (á contrario) CSP uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

19. Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že dňa 09. 04. 2014 bola pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD. spísaná zápisnica obsahujúca návrh oprávneného na vykonanie exekúcie proti povinnej. Následne bola okresnému súdu dňa 28. 04. 2014 doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

20. V prejednávanej veci je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie so sídlom v Bratislave sp. zn. II/2011-6000 zo dňa 26. 10. 2012. Podľa rozsudku rozhodcovského súdu bol odporca povinný zaplatiť oprávnenému sumu 2.266,17 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9, 00 % p. a. zo sumy 1.863,82 € od 21. 07. 2010 do zaplatenia a nahradiť oprávnenému trovy rozhodcovského konania v sume 458,04 €, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX . uzavretej medzi právnym predchodcom oprávneného (T. sporiteľňou, a. s.) a povinnou dňa 15. 08. 2005. Okresný súd následne napadnutým rozhodnutím zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že rozhodcovská doložka, z ktorej si odvodil právomoc rozhodcovský súd, je neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve.

21. V bode 18.1 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré tvorili nedeliteľnú súčasť zmluvy o kontokorentnom úvere si oprávnený ako veriteľ a povinný ako dlžník upravili rozhodcovskú doložku tak, že všetky spory, ktoré vznikli alebo vzniknú z bankových obchodov pri nasledovných bankových produktoch alebo v súvislosti s nimi: a) pri vykonávaní prevodov peňažných prostriedkov, b) pri vydávaní a používaní platobných kariet, pri poskytovaní a používaní elektronických služieb, ako aj spory, ktoré vznikli alebo vzniknú zo zmlúv upravujúcich tieto bankové produkty alebo v súvislosti s nimi, vrátane sporov o ich platnosť, výklad alebo zrušenie, bude prejednávať a rozhodovať Rozhodcovský súd.

22. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

23. V zmysle citovaného § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúmava exekučný titul aj ex offo. Pokiaľ je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok, prirodzenou súčasťou preskúmania tohto exekučného titulu je zisťovanie, či medzi zmluvnými stranami bola platne uzavretá rozhodcovská zmluva, a to či už formou osobitnej zmluvy alebo formou rozhodcovskej doložky v zmluve podľa § 3 a § 4 Zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Povinnosť skúmať platnosť rozhodcovskej doložky pre exekučný súd vyplýva priamo zo zákona, nie je potrebné ju osobitne odôvodňovať. Súd môže v tomto rozsahu skúmať exekučný titul počas celého exekučného konania (na návrh ale aj bez návrhu) a v prípade zistenia, že nie sú dané podmienky materiálnej alebo formálnej vykonateľnosti exekučného titulu, musí adekvátne procesne zareagovať. Ak sa okresný súd zaoberal otázkou, či v tomto konaní bola daná právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť, zo strany okresného súdu sa nejednalo o posudzovanie vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu a jeho postup nesmeroval k zrušeniu tohto rozhodnutia.

24. Podľa § 44 ods. 3 Exekučného poriadku; súd pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore preskúma okrem súladu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva spĺňa podmienky ustanovené právnymi predpismi, či bolo rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, a pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu a či je vykonateľné. Ak súd dospeje k záveru, že nie je splnená ktorákoľvek z podmienok podľa prvej vety, žiadosť o udelenie poverenia zamietne.

25. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. platného a účinného k 15. 08. 2005 (ďalej Občiansky zákonník) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

26. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

29. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

30. Podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

31. Súd môže v rozsahu svojej zákonnej prieskumnej povinnosti skúmať exekučný titul počas celého exekučného konania, nielen pri rozhodovaní o udelení poverenia exekútorovi, a to na návrh účastníka konania alebo aj bez návrhu. Spôsobilý exekučný titul je jednou zo základných podmienok exekučného konania, nedostatok ktorej je neodstrániteľný a je dôvodom na zastavenie exekučného konania. Pokiaľ teda súd zistí, že exekučný titul, predložený oprávneným nespĺňa formálne alebo obsahové náležitosti, môže exekúciu zastaviť. Z uvedených dôvodov odvolací súd považuje odvoláciu námietku oprávneného, podľa ktorej mal exekučný súd prekročiť rámec svojej preskúmvacej právomoci, keď posudzoval súladnosť exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku so zákonom, za nedôvodnú. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 456/2011-19 zo dňa 23. novembra 2011, v ktorom Ústavný súd uviedol, že „okresný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. aj pre účely zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť“. Ústavný súd v nadväznosti na uvedené poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo/164/1996 z 27. januára 1997 publikovanom v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod č. R 58/1997 uviedol, že „súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa, aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená“.

32. Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu sa odvolací súd stotožnil s názorom okresného súdu v tom, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 15. 08. 2005 medzi právnym predchodcom oprávneného ako veriteľom a povinnou ako dlžníkom je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúcich spotrebiteľské zmluvy a to aj s poukazom na § 23a Zákona o ochrane spotrebiteľa, keďže z predloženej zmluvy nevyplýva, že povinná je podnikateľským subjektom, a že by pri uzatváraní zmluvy o pôžičke konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom oprávnený pri jej uzatváraní konal v rámci svojej obchodnej činnosti. Z uvedeného dôvodu možno uvedený právny vzťah považovať za spotrebiteľský vzťah medzi spotrebiteľom (povinnou) a dodávateľom (oprávneným) v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka. Okresný súd preto postupoval správne, v súlade s právnou úpravou Slovenskej republiky a aj s právom EÚ, keď skúmal rozhodcovskú doložku ako zmluvnú podmienku z hľadiska, či nevyvoláva nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom.

33. Odvolací súd súhlasí s hodnotením súdu prvého stupňa, že rozhodcovskú doložku, uvedenú v bode 18.1 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy o úvere je potrebné považovať za neprijateľnú, pretože spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa. Odvolací súd zastáva názor, že spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení z hľadiska jeho vyjednávacjej sily, ako aj z hľadiska úrovne informovanosti a táto situácia ho núti, aby pristúpil na vopred pripravené podmienky

dodávateľom bez toho, aby podstatným spôsobom mohol ovplyvniť ich obsah. Rozhodcovská doložka nebola individuálne dohodnutá a jej obsah bol vopred pripravený, teda z tohto pohľadu spotrebiteľ nemohol dojednanie rozhodcovskej doložky akýmkoľvek spôsobom zmeniť, mohol len pôžičku prijať alebo ho odmietnuť vrátane Všeobecných obchodných podmienok poskytnutia pôžičky, ako to uviedol aj súd prvého stupňa. Rozhodcovská doložka ako zmluvná podmienka, ktorá určuje, že všetky spory, ktoré vzniknú medzi zmluvnými stranami z právnych vzťahov na základe zmluvy, rozhodne Stály rozhodcovský súd Slovenskej bankovej asociácie, je podmienkou neprijateľnou. Žaloby z obdobných úverových zmlúv podáva v prevažnej miere veriteľ, ktorý môže založiť právomoc rozhodcovského súdu bez toho, aby to dlžník mohol ovplyvniť. Takto koncipovaná rozhodcovská doložka ako zmluvná podmienka je v rozpore s požiadavkou ochrany spotrebiteľa, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, a to ku škode spotrebiteľa. Rozhodcovská doložka, od ktorej rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc v tomto prípade je neprijateľná, a preto je v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neplatná.

34. Dojednanie rozhodcovskej doložky s takým obsahom, aký je súčasťou vyššie uvedených Všeobecných obchodných podmienok tvoriacich nedeliteľnú súčasť zmluvy o kontokorentnom úvere je v rozpore s právnymi normami, ktoré upravujú režim spotrebiteľských zmlúv, v dôsledku čoho okresný súd dospel k správne záveru o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky a nedostatku právomoci rozhodcovského súdu vydať rozhodcovské rozhodnutie, ktoré oprávnený predložil ako exekučný titul. Z uvedeného dôvodu bol exekučný titul vydaný nepríslušným orgánom, a teda ide o nulitný právny akt, ktorý v exekúcii nie je možné vykonať. Okresný súd preto správne rozhodol, keď žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zamietol.

35. Keďže je uznesenie súdu prvého stupňa z vyššie uvedených dôvodov vo výroku o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vecne správne, odvolací súd ho postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

36. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).